

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

Sammlung Ponickau

**Phlogologia sive Odae De Flamma Octuplici. 1.
Solari. 2. Naturali & Elementari. 3. Culinari. 4.
Cupiditatum Carnali. 5. ...**

Auctore M. Friderico Hildebrando ...

Hildebrand, Friedrich

Northusae, 1670

VD17 3:011668X

urn:nbn:de:gbv:3:1-1661

π c
1686

PHLOGOLOGIA

^{sive}
O D Æ

DE FLAMMA

OCTUPLICI.

1. Solari.
2. Naturali & Elementari.
3. Culinari.
4. Cupiditatum Carnali.
5. Spirituali.
6. Crucis.
7. Infernali.
8. Admiranda.

His adjuncta

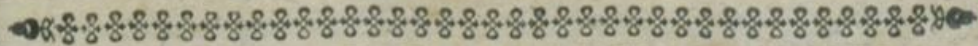
DESCRIPTIO SPECUS BUMANNI.

*CÆ, vulgò Bumaneshöl / vicina Ferraria, quam dicunt
Rübelandum, haud procul ab Oppido
Eiligeroda.*

Auctore

M. FRIDERICO HILDEBRANDO,

P. Cæs. Scholæ Northus. ConR.

NORTHUSÆ, Typis HTNITZSCHIANIS,
ANNO M. DC. LX.

*Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo
Prudentissimoq; Viro,*

DN.

**JOHANNI GEOR-
GIO WILDIO**, Reipublicæ Liber.

Imperialis NORTHUSÆ

*Consuli gravissimo, spectatissimo,
Historico Summo,*

Musarum Evergetæ Optimo, Maximo,

*De Bonis benè merito, merenti; de se optimè,
Officii debiti testes, Observantiæ indices*

*Has pagellas
Seq; sacrans aeternum*

Patrono Cliens
D. D. D.

*M. FRIDERICUS HILDEBRAN-
DUS ConRect.*

PHALEUCUS.

Dum stringo calamum lubetq; magnis
 Quæsitæ meritis, Patrone, laudes
 Versu dicere longiore, Apollo,
 Non ille Ethnicus, ille Christianus
 Aurem vellit & insusurrat: aufer
 Manum de tabula stylumq; pone,
 Parvum parva decent, jube Maronis
 Aut Flacci canat æmulus Poëta
 Tanta, tu brevior rem Phaleuco
 Expedi, neque rara tot brabæa
 Virtutis refer Ingeniûque culpa
 Laudes detere: solus ille Patres
 Inter Northusios micat, minores
 Ceu Phœbe vaga fulget inter ignes,
 Musarum Column, Caput Senatus,
 Curia Decus & reorum Asylum:
 Æqui, juris; amans, peritus; utque
 Res poscit Facilis, Severus idem;
 Qui cum sit solidæ Eruditionis
 Præfulgens Jubar, æstimare novit,
 Quantum splendida differant lupinis
 Æra. Quas pedibus perambulare
 Terras, vel loculi vetant inanes,
 Aut gravis prohibet metus pericli,
 Indies peragrat sagace mente,
 Evolvens nova scripta cum vetustis;
 Quo nemo penetrat pedésve equésve,
 Nec, qui classe cita pererrat æquor,
 Hic quæ sit Regio, Instituta, Leges,
 Moresque indigenûm suos ad ungves
 Callet Wildius, ipse eruditè

A 2

Nostro

Nostro ævoque priore gesta narrat.
Quapropter sine dicat Ordo Vatum
Majorum Decora hæc & illa, quorum
Vix umbram licet assequi beatis
Progressis Laribus: quiesce, major.
Hæc Virtus numeris tuisque cannis;
Si tamen libeat sonante plectro
Versum fundere, Vivat, inque, Vivat
Wildius repetatque serus astra!
Dixit Phœbus & in leves recessit
Auras; Jussa libens volens capeſſo
Et Regem superum precor, precabor,
Dum vita dabitur frui fugaci,
Ut rerum Deus Arbiter perenni
Domum Wildiacam coronet ævo
Gratiâ, Benedictione, Vita:
Gratiâ, Benedictione, Vita,
Wildius vigeatque floreatque,
Consul, consilio regat tegatque
Solerti bona Jura Civitatis,
Templorum bona jura, jura Ludi,
Qui rudem regit; erudit Juventam.
Illius pateant fores merenti,
Clauſæ non meritis; malosq; pœnæ,
Bonos præmia consequantur æqua,
Tumultus ſilcant gravesque cessent
Lites, Consule Wildio sepultæ:
Pax Urbem beet, ac beata pleno
Fruges Copia fundat usque cornu,
Necstantem ante diem, vovemus omnes,
Queis curæ est Patriæ salus decusque,
Mors duro pede proruat Columnam.

PRÆ-

PRÆLOQUIUM.

DUm modò maturis falcem supponit aristis
 Agricola, & ruri nobile fervet Opus;
 Dum Proeyon latè spargit ferventior ignes,
 Et passim gravidos æstus adurit agros;
 Dum pueris concessa fores clausere Lycei
 Otia, me Vatum plestra movere juvat.
 Nec te, Latöide, neq; te voco, Pieri, versum
 Scripturus, Clarias tolle, Thalia, fides:
 Vestra etenim, quæso, quid Numina? Nomina, nugæ,
 Umbræque & nebulæ, nil nihiloq; minus.
 Deliris ego relinquens commenta Poëtis
 Te precor, ô Regum maxime, *Jova juva*:
 Sic sua non menti, non lingvæ gratia deërit,
 Sic facili vena carmina cœpta fluent.
 Multiplices varii generis dabo carmine *Flammas*,
 Quarum *Æstas* sitiens nos meminisse jubet.

DE FLAMMA SOLARI

Oda dicolos tetraſtrophos Sapphica.

ARma jam promptè tua grex Agrestum
 Expedi, arentem celeri Leonem
 Transiens curru geminat calores
 Orbita solis.

Ecce! flavesceus gravidis aristis
 Campus invitat, cape, dextra, falcem,
 Dextra præduri teneris ab annis
 Sveta laboris.

Servies scenæ cumeras inanes
 Frugibus stipans: Benedictione
 Cælica spondent opulenta ditem
 Gargara messem.

A 3

Fervi-

Fervidus siccos coquit æstus agros,
Excoquit: rores pluvios anhelant
Prata cum sylvis, sitibunda tellus

Invocat imbres.

Flora jam raro redimita flore,
Plorat hortorum Decora interîsse,
Dum jubar Phœbi roseum rubenti

Candet Olympo.

Dumque flagrantès jaculatur ignes,
Respuunt Musæ solitos labores,
Mentium friget vigor, ora pallent,

Corpora langvent.

Aridæ fauces Juvenum Senumque
De siti sicca nimum queruntur,
Et Palatino cyathos Amicis

More propinant.

Cum suo Pastor grege captat umbras,
Cum feris Venator amat reductas
Montium valles, fugiens furentis

Spicula Phœbi.

*DE FLAMMA NATURALI ET ELE-
MENTARI Oda dicolos distrophos.*

Cum stellis distincta novi laquearia Cœli
Verbo Creator præpotente conderet;
Cum molem ingentem terræ pelagiq; profundum
Auris in ipsis, ceu pilam, suspenderet;
Cum pecudes, pisces, volucres hominesq; sagaces
Juberet orbem permeare conditos,
Ignem elementarem primum per singula rerum
Spargebat, unus omnium Pater, DEUS:
Frigida commiscens Calidis, atq; Humida Siccis,
Fovebat igne, quæ rigeabant, corpora:

Hic

Hic penetrat nervos, venas imasq; medullas,
 Compaginemq; firmat omnem corporis;
 Hæc dum Flamma viget mortali in corpore, vivit,
 Quodcunq; vitam cœpit olim vivere;
 Quod si foeda Lues forsan, si querquera Febris,
 Si dirus Hydrops, sive Tabes langvida,
 Aut etiam tristis Senii miserabile frigus
 Absumat Ignes insitos, aut opprimat,
 Ruptis corporeis vinclis brevis evolat Hospes,
 Animamq; pernix ala ad astra subvehit;
 Exanimum, trunci jacet instar corpus & omni
 Orbata motu membra frigent ac rigent.
 Consilio nostro, si quid sapis, utere, si quid
 In parte lava pectoris salit salis,
 Igniculos omni studio, cura, arte latentes
 Tuere, dicto Temperantis audiens,
 Ut quondam sacros ignes, Vestæq; calentes
 Custodiebat Virgo pervigil focos.
 Immodicos haustus vini nimiosq; labores
 Æstusq; vita, ut viperam, libidinis,
 Vita. Vitali sic intus ab igne calesces,
 Dum fera vitæ filâ scindat Atropos.

DE FLAMMA CULINARI

Scazon.

NEc vos silenti fumidos tegam velo
 Ignes Culinæ, flagitante quos usu,
 Excisa latis ligna nutriunt sylvis.
 Aras Penatum jussus instruit prunis
 Emtas, inemtas apparans dapes Coctores
 Elixâ poscit, poscit assa non parci
 Heri palatum? poscit, & focus reddit.
 Emollit ignis dura, mollia indurat,

Frangit

Frangit metalla, ferrum & aurum & argentum
 Cudit; recudit Officina Fabrorum.
 Steropes, Pyracmon ictu & igne cum Bronte
 Æris rigorem molliunt, domant, vincunt,
 Flammis coquuntur Hordeacei potus,
 Qui vix priores, Bassareu, tuis succis
 Partes relinquunt: Vina, quæ dedit vitem
 Fortuna, fundant; vina cantharis plenis,
 Quæ sint propinquis nata collibus Nicro;
 Tingat merâco Pontifex pavimentum,
 Qui cum Cyclope fortè maximum retur
 Ventrem Deorum, sola Tritici grana
 Recocta in undis hordeivæ poscentum
 Siti levandæ commodum dabunt potum,
 Quo, more potor non probo saburratus
 Liquore, nectar Regibus suum ducit
 Haut invidendum, vina suggerunt fruges.
 Rhiphæa cum nix altior regit montes
 Viduos decore, cumque fluminis ventus
 Arctous undas asperat, gemunt sylvæ,
 Canent pruinis, stiriæ graves tectis
 Barbisq; pendent, artubus gelu pulso
 Semper fovendis sufficit focus flammæ,
 Ignisq; & Unda, opinor, optimæ rerum.

DE FLAMMA CUPIDITATUM

CARNALI Oda Monocolos.

Humanæ variis ignibus æstuant
 Mentis, lethiferis quas lita toxicis
 Percussere feri tela Cupidinis,
 Hic lucris inhians, ceu lupo hinnulis,
 Nec censu modico, nec Lare patrio
 Contentus, medias inter opes inops,

Numo-

Numorum cumulos undique congerit,
Cum farfit cumeras, horrea, cistulas,
Saccos & loculos, nil avido est satis,
Curtæ, nescio quid, semper abest rei.

Est, qui tergeminis auctus honoribus
Majores titulos ambit, & anxio
Famæ gloriolam captat anhelitu.
Ardenti studio laureolam comis
Innectit, famulos imperio premit,
Longo per plateas quos trahit ordine
Ostentans tumido stultitiam gradu:
Majori meritis invidet, imparem
Temnit, ferre parem ringitur, ac dolet
Non alta astra suo vertice tangier.

Potorum bibulum vina liquat genus,
Ardoremque sitis perpetuæ levat
Zytho, si madidi munera Liberi
Desint, ora mero tingere non minus
Gaudet, quam putridis rana paludibus.

Est &, qui juvenum de grege fervido
Adspectu teneræ Virginis uritur,
Quem vultus Lalages lubricus adspici
Ac splendens Pario marmore purius,
Electrum ut paleas, attrahit, allicit,
Quandoq; infatuat, porci etiam, Proci
(Fallit lingua) Proci dicere debui
Interdum liciti ridiculè satis
Contra fas violant jussa Cupidinis,
Cui laxant nimum fræna, Libidinis
Et victi & domiti non facili jugo.

His flammis hominum maxima pars furens
Torquetur miseris (rem miseram!) modis:

B

Usque

Usque, usque, usque viget flamma Cupidinum,
Ac vivit medio in pectore, quam duce
Usque, usque, usque Deo mens bona reprimat.

DE FLAMMA SPIRITUALI

Oda dicolos distrophos.

Illusus satanæ dolis,
Ut pomum vetitum Terrigenum Parens
Infelix tetigit manu,
Mox lucem tenebræ, Justitiam scelus
Vitam mors, requiem labos
Mœror, lætitiâ, proh dolor! ætheris
Irato pepulit Patre.
Ex hoc res hominum quæque fluit, ruit,
Tellus cum pelago malis,
Eheu! mille malis ingemit obruta:
Tristi corda gelu rigent,
Extinctisq; sacris ignibus, occupant
Mentem horrentia frigora.
At quò melachrymæ, quò rapiunt novi
Me questus? Bene res habet:
Ignis namque sacer lapsus ab æthere
Rursum propitio Deo,
Lapsum subiit frigida pectora.
Atque ignes retulit sacros,
Qui sunt Spesq; Fidesq; & nova Charitas.
His mens credula flammulis
Inflammata suo quàm cupidè cupit
Inservire Deo, simul
Exoptata sitit sideræ Domus
Plausus, gaudia, júbila
Cælestem patriam visere gestiens.

Ad

Ad sublimia nubium
 Tendit flamma volans, nec cineres amat;
 Sic mens ignea Spiritu
 Impulsa ætherio temnit inhospita
 Mundi resqua, fugit soli
 Tricas atque citis tendit ad arduas
 Arces impigra gressibus,
 Ut quondam usta sacris ignibus, obtulit
 Tortori faciles manus,
 Plantas compedibus, colla neci, probæ
 Sic testata Fidem notæ
 Uni turba Deo dedita Martyrum.
 Nostro in pectore, quæsumus,
 Da, ter sancta Trias, flagret Amor tui,
 Cum spe viva Fides flagret,
 Dum terræ dabitur munere vescier.

DE FLAMMA CRUCIS

Oda tricolos tristrophos.

Qua, quæso, flamma, quæcis adusta Solibus
 Sponsa nigella places,
 Places Redemptori Deo?
 Quæ messe sicca torridas fruges legit
 Candidiore nitet
 Inculta fronte Phidile:
 Pulchella mirè, bellula & venustula
 Cerva, Columba, Soror
 Sponsi decora diceris;
 Poli soli; prænitens jubar, Decus,
 Unde nigror, facies
 Excocta & atra brachia?

B 2

Sed

Sed quid? quid? omnis cesset admiratio;
Sole perusta crucis
Atrata prodix scilicet,
Intus forisq; maceraris, angeris;
Cura dolorque novus
Cum mente corpus atterunt.
Te semper iris æstuans, spirans minas
Invidiaque furens
Circumstat hostium phalanx.
Floret vigetq; tuta & affluit bonis.
Colluvies Scelerum
Ignara fortis asperæ,
Nescit querelas, damna nescit Impius,
Vita soluta malis
Molestiisque defluit.
Atte malorum fluctibus minacibus,
Non prohibente Deo,
Fortuna tristis obruit:
Tu celsa Turris Africis furentibus,
Metaque fulmineis
Objecta telis omnium.
Tu ter misella & amplius noctes, dies
Sole sub ignifero
Crucis prementis exigis.
Hos perfer ignes: ustulatus Conditor;
Ignibus hi sce suum
Sudavit olim sanguinem,
Amore nostri percitus tergum flagris,
Collaque sponte cruci
Necique corpus subdidit.
Sis atra fumo, torrcare & æstues,

Parce

Parce metu, tolera;
Spe vince, mitte murmura;
Nectar dapesq; sint tuæ, dum vixeris,
Et lacryma & latere
Peritus imo spiritus;
Confide: palma te manet, brevê dies
Perdita restituet,
Ademta reddet ultimus.
Suspende fletus: nam Deus solatii
Arida mellifluo
Rigabit ora flumine.

DE FLAMMA INFERNALI

Oda dicolos distrophos.

Quò ruit? an demens horrentia tartara culpis
Addicta vulgi fex subit?
Imò etiam cursu sceptris insignis & ostro
Huc Ordo tendit improbo.
Auri lamina Deo, cœlo præfertur Adonis,
Honor, Voluptas, Impie,
Siste gradum, remea, stygia ne mergus abyssò
Urare flammis inferis,
Vindice quas superi succensas Numinis ira,
Orciq; structas Præsidi
Non undæ maris extingvent, non longior ævi
Verustas unquam finiet.
Hæc ardens Phlegeton nebulas fœdamq; mephitim
Exhalat haustum perditis,
Multiplici munera quatit serpente flagella
Megæra vultu retrico:
Hæc tam dira Stygis lattratu regna trifænei
Informe monstrum personat.

B 3

Sulphu.

Sulphureis hujus stagni Draco pestifer undis
Natat, natabit perpetim.
Hæc damnatorum resonant ululatus antra
Horrenda, tetra, squalida.
Hic cum fure latro, sævo cum Principe poenam
Pendens Minister uritur.
Qui toties puro madefecit sanguine ferrum
Ferus Tyrannus uritur.
Hic osor Fidei veræ, contemtor Olympi,
Nepos, Avarus, uritur.
Immodico quondam lavere ora arentia suctus
Liquore Potor, uritur.
Immitis Pharaos, Saulus truculentus, Achabus
Cultor Bahalis uritur.
Quicquid & hic laqueos, gladios ignesq; nocentum
Effugit, illic uritur,
Uritur ureturq; Deo dum Rege fruatur
Coetus fidelis gaudio.
Vermis non moritur, tortor non deficit, ignis
Non cessat ustos urere
Nullaq; solati superest spes, nulla quietis
Clausis averni carcere
Gratia, summe Parens, tibi sit, tibi gratia, JESU,
Tibi que, sancte Spiritus,
Confisos te, teq; Deus ter Maxime fretos
Quæ flamma tangat? Hic Fides,
Hic Pietas scelerumq; odium, patet ætheris aula,
Ubi optimè manebimus.

DE FLAMMA ADMIRANDA

Oda tricolos tetraſtrophos.

Qui mira coeli, mira que maximè
Miranda terræ mente perambulas,

Exami-

Examinas, volvis, revolvis,
Ignivomos meditare Montes.
Cum serapacis maxima vis noti
Terrai in imos insinuat sinus;
Cum montium ventus latentes
Vi tacita penetrat cavernas
Picisq; massa & sulphureum solum
Repente flammæ concipit, ac viis
Erumpit obstructis tremente
Æquore, monte, domoq; ventus:
Ruptis habenis fit via vi notis,
Et clausa cœco carcere flamina
Commista fumis atque flammis
Nubila summa petunt & augment.
Qui civis amplam Parthenopen colit
Ripasq; Sarni ruraq; fertili
Amica Baccho, omnis Vesuvi
Accola jam tremat & stupefcit,
Dum montis hujus mira tonitrua
Distincta densis fulgure ab ignibus,
Tellure disrupta per agros
Jam cineres lapidesq; jactant.
Horrore multo stat coma, gutture
Vox hæret imo perq; trementia
Sudor fluens decurrit ossa,
Mentem animumq; tremor pererrat:
Namque ipsa tellus tectaq; sentiunt
Dirum fragorem cum pelagi fretis,
Incendiumq; & triste lethum
Indigenæ metuunt trementes.
Solare fumi vis jubar obtegat
Et nocte terras vel medio die
Obnubit,

Obnubit, at lucem reducit
Flamma furens medio Veservo.
Ira supremi Numinis oppida
Absumta flammis aut cinere obruta
Jacent, situque æstuque colles
Vitiferi biferique squalent.
Tum fassa culpam gens prece supplice
Campana cœlos auxilio vocat,
Grandesque pœnas deprecata
Templa frequens adit omnis ætas.
Hos olim ad ignes dum propius pedem
Ferens, laboris Plinius impigri
Indagat incendi sagaci
Mente modos tacitasque causas
Vapore clausis faucibus igneo
Fumoque nigro concidit, interit
Interque passim strata flammis
Funera, pars jacet haut pusilla.
Sic Ætna miris inclutus Ignibus
Tot secla fumat, fumat & horridis
Prorumpit interdum caminis
Flamma, tremente solo Sicano.
Hic fabricatur fulmina, ceu refert
Vetusta Vatum fabula, Mulciber,
Et qui ministrant huic Cyclopes
Brachia vi vehemente jactant,
Quandoque vasta hac, qui recubat, latus
Sub mole motat (credere si velis
Commenta priscorum) Typhœus,
Trinacriæ trepido colono.
Sed fabularum quid referam logos?
Persæpe mons hic fumigeros suos

Eruat

Eruat ignes atq; terret
 Horribili Catinam fragore:
 Tum spissa nubes fumi operit polum,
 Sparsiq; vastant sulphurei globi
 Vineta, non paucis acervi
 Suppeditant cinerum sepulchra.
 Sic Hecla flammæ evomit, ultima
 Quà cincta Thule stat glaciæ pigra,
 Quà frigus horrens arctat artus,
 Quà dominatur hyems nivalis.
 Albente tectis verticibus nive,
 Radice montis jugiter exilit
 Ignis perennis cum favillis
 Pulvere sulphureo remistis.
 Erte Chimæram dicere versibus,
 Poscebat ordo, sed vetat ingeni
 Vis parca me tot tamq; mirè
 Mira modis tenuare parvis.

HEROICUM

DE SPECU BAUMANNICA.

Est sacra Mulciberi vallis ferrique ministris,
 Obliquas delapsa jugis ubi flumina ripas
 Lambunt, saxosas inter currentia valles;
 Hic, ubi per salebras Bodæ cadit algidus amnis,
 Amnis Bruëteridum dulcis, nec rara voluptas.
 Usque hic Vesta focus tumido calet excita folle,
 Malleus incudes iterato verberat ictu,
 Fervida candentis lamnas Ustrina metalli
 Fundit & obscuro fumoq; & pulvere nigra
 Culmina consurgunt, jacet amplo scoria campo.
 Hic humilis spectat molli de vertice collis
 Oppositos montes sibi suppositasque Tabernas,

C

Quæis

Quæ Rapæ faciunt, aut Præda, aut fabula nomen, bas
Fabula non priscis, quod opinor, prodita scriptis. Rube-
lans.
Huc ades, hoc clivo non adscendisse pigebit,
Quisquis aves novitatis amans cognoscere coram
Naturæ genitricis opus, mirabile visu.
Præcipiti in clivi calvum deducere æquor
Tramite, verticibus propior subsiste, Viator,
Angustasq; viam monstrare & pandere cernes
Caucaseis fauces horrentis cauribus antri,
Indicio plebis Specus hæc Bumannica noto
Nomine, Bumanniq; Cavum vulgi ore vocatur.
Tum Ducis experti vestigia certa secutus,
Sarcinulis positis, posita formidine vana
Et face dispulsa nigra caligine noctis
Ingredere inque manus corpus demitte supinum;
Abruptum os antri ventres excludit obesos
Quosque metu fugitans minitanti saxa ruinam.
Perque manus, ita perque pedes irrepe, neque horre,
Quæ moles imponentes cervicibus extant.
Ingresso domus ampla patet, satis illa Cyclopi
Ennaeo, simul atq; Caco satis ampla rapaci;
Undique circumstant umbræ tenebræq; silentes
Horrorem incutiunt: non hic Aquilonibus Austri
Decertant zephyrive movet levis aura susurros.
Non radio Tiran penetrat, quo frigus opacum
Mitiget aut noctem radianti dissipet igne.
Huc nunquam madidi descendunt æthere rores,
Nunquam Sythonia cæcum nive candicat antrum,
Aut largo hos lapides pluvius Notus irrigat imbre,
Quas nebulas exhalat iners Specus, ipsa solutas
Haurit iisque madet; foret hîc fera Regia Ditis,
Tartareæ Eumenidum sedes Hecatesq; triformis,

Hæc

bas
liber
and.
Hæc defunctorum tenues deduceret umbras
Mercurius, tripodem Delphis transferret Apollo
Atque huc se tenebris horrente Trophonius umbra
Conderet; hic Vates sua somnia longa quietus
Duceret, Alcides Eurysthei iussa capessens
Regna per has fauces diri Plutonis adiret,
Afflueret noster prisceis si Vatibus Hæmus,
Sique oblectarent hodie commenta Poëtas.
Scissa vias aditusque; novos durissima rupes

Atque novas aperit non factas arte cavernas,
Quas Ariadneo sine filo aut Indice certo,
Introitu quoque non signato irrepere noli;
Non est difficilis Gracili descensus, at inde
Regredier, revocare pedes, evadere ad auras,
Hoc opus, hic labor est. Dux præeat igne corusco,
Dux fidus certusque, alias obstructa latebunt
Ostia Cimneriis tenebris & tristia tristi
Ausu lues letho vivusque sepulchra subibis.
Hocce cavo stillant gelidæ de fornice guttæ,
Quas lapsas aut labentes lapidescere stillas
Cernes ac pendere, hyemis ceu frigore tectis
Stiria dependet: nusquam mirabere visum,
In silices undas molles & marmora verti.

Fons illic etiam gelidis pellucidus undis
Visitur interdum solido prorumpere saxo,
Cujus aquas certis morbis medicariæ ajunt;
Sunt & qui tacitas dum perrepserunt cavernas,
Auribus hauserunt murmur sonitumque strepentis
Fluminis; at propius non accessere, pericli
Incertos dubiosque pedes revocante timore.
Credulus hic vulgus legit ossa aut ossæ saxa,
Quæ lapides ego jactatos Epimethide dicam,

Quos invicta novi generis trahere insita formam
 Durities vetuit, tantum ossibus illa remansit;
 Aut Superos ausi (liccat connectere veris
 Fabellas veterum) pugna tentare Gigantes
 Et struere ad cœli congestos sidera montes
 Hic recubant; trifido disiectis fulmine membris,
 Imposuit tumulum domitosq; hac mole repressit
 Jupiter atque iræ voluit monumenta relinqui
 Et dextræ, genus invisum qua vindice stravit
 Ac stygii fontes barathro demisit averni;
 Aut Deus, ut terras stagnis demersit aquarum,
 Terras fœdatas culpis orbemq; malignum,
 Dejiciente truci scopulosa cacumina fluctu,
 Disruptæ rupes huc confluxere sub undis,
 Et mare, quæ passim stagnans animantia fudit,
 Decrescens invexit easque hac condidit alvo
 Reliquias. Si quid reliquum sermone pedestri,
 Dicet id Historicus, cuius pendeat ab ore
 Ac petet à scriptis dignum chartisq; relatu
 Cognoscendi avidus nova mira;q; rara;q; Lector.

lon

ni

Pon IIc 1686, QK

ULB Halle
004 538 48X

3

